

35.2.1

8a → 9a (משנה א) (ואליבא דר' ישמעאל)

1. והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסור המזבח חטאת הוא: ויקרא ה, ט

2. והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי ה': ויקרא ב, ג

3. והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמןה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אֶזְכָּרְתָּהּ המזבחה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לה': ויקרא ב, ב

I חטאת העוף stages of processing: משנה א

- a From מעילה הקדש attaches
- b From מליקה can become נפסל if touched by טבול יום or מחוסר כפורים or by leaving דם overnight (לינה)
  - i Inference: a טבול יום can only invalidate (פוסל) but not make it טמא (such that it could generate further)
    - 1 Attribution: רבנן (in 3-way dispute with ר"מ and ר"ש): regarding status of טבול יום
      - (a) ברייתא (תוספתא טהרות א:ד):
        - (i) שני לטומאה לקודש (i.e. makes קודש – meat that he touches a טומאה): אבא שאול
        - (ii) פסול – תרומה (שלישי לטומאה) טמא as קודש renders שני לטומאה → ד"מ considered like a
        - (iii) פסול as קודש renders פסול (and תרומה liquids), so he can only render קודש as פסול, just as he can only render תרומה חכמים
      - (b) Rejection (רבא): possibly, all agree that תורה a טבול יום doesn't render טומאה (just פסול)
        - (i) ראשון לטומאה is considered like a טבול יום such that רבנן made a "מעלה" אבא שאול
        - (ii) אוכל שני is considered like one who eats שני such that רבנן made a "מעלה" ד"מ
        - (iii) פסול, not טמא, since he was already טבול, his טומאה is "weaker" and he can "only" render anything פסול, דבנן
- c From הזאה (or מיצוי – see discussion below): can become פנ"ט and מעילה is completely lifted
  - i Inference: מעילה is lifted, but there is an איסור הנאה
    - 1 Challenge: it is owned, at that point, by כהנים – why should there be מעילה?
    - 2 Answer (ר' חנינא): in case it went out of עזרה – per ר"ע (זריקה מועלת ליוצאין) → מעילה is lifted
    - (a) But: it may not be eaten (יוצא)

II חטאת העוף in מצוי הדם as to what he said (2 versions – dispute ר' הונא/רבא) about indispensibility of הדם

- a dispensible – since our משנה reads הוזה דמה → מצוי is of no consequence
- b indispensable – he reads מיצה דמה in our משנה
  - i Support: v. 1 points to מצוי as that which renders it חטאת
    - 1 Defense (ר' הונא): נשאר means "if any remains" (per ישמעאל)
    - 2 And: חטאת היא refers to the first command (וזהה)
      - (a) Challenge (ר' אחא בריה דרבא לר' אשי): v. 2 reads והנותרת should mean "if any remains"
      - (b) But: it cannot, per ברייתא expounding v. 3 – if any flour, oil or לבונה are missing → must be נותרת (שיירי מנחה) נותרת is an extra word, teaching that there must be נותרת for it to be valid
  - ii Challenge (ר' הונא to דשמואל): חטאת העוף and עולת העוף that were נמלק or נמצו with intent
    - 1 חטאת העוף and חטאת העוף attaches
    - 2 חטאת העוף and חטאת העוף attaches
      - (a) Point: מצוי is identified as a critical (indispensible) point in both חטאת העוף and עולת העוף
      - (b) Defense: the ברייתא is distributive – מליקה applies to both חטאת העוף and עולת העוף; מצוי – only to חטאת העוף

III Revisiting ישמעאל's read of הנשאר (above) – meaning "if any remains"

- a Challenge: ר' ישמעאל disputes ר"ע and claims that מעכב שיריים (in חטאות פנימיות) are מעכב
  - i And: ר"פ limits their dispute to מצוי חטאת העוף (to ישמעאל – it is indispensable)
  - ii Answer: there are two תנאים each with a different tradition about ישמעאל's position